

ка ширим хоризонтима. Његова филозофска концепција садржи елементе еклектицизма, мада он највише нагиње Епикурову односно Лукрецијеву материјализму. Он је несумњиво био позитиван човек и, бар у извесној мери, прогресиван стваралац. То се види по његову ироничном ставу према боговима и религији, где је он, како су неки приметили (ИРЛ, с. 319), Лукијанов претеча. Мада се у својој поезији често окретао прошлости, он је с доста реалистичности приказивао и своје доба, испољавајући склоност према ситном и приватном, према темама из савременог живота и према малим људима.

Његова величина огледа се и у дивним мислима, које се налазе у великом броју по школским уџбеницима и по којима он не стоји позади Вергилија и Хорација. Узмимо на пример мисао да дарови придобијају и богове и људе (Ars am. III, 653/4), или ону пуну бола из *Tristia* I, 9, 5—6: „Док будеш срећан, имаћеш много пријатеља; а кад буду тешка времена, остаћеш сам“, као и толике друге.

Али ма како стојала ствар с овим песником, зуб времена није до сад ништа наудио његовој поезији и његове *Метаморфозе* (Преображаји) и *Тужне песме* неће бити забрављене све док буде душа осетљивих према лепом.

Скопље.

Б. М. Стевановић.

LYRICI CROATICI

Miroslav Krleža:
(1893)

URBES IN SOMNO

Amo somnia mea et in somno urbes meas,
saxo strata fora et salientes aquae vitreos.
Amo pocula somniorum plena et vitrea,
quales desunt a ponte Rialti usque ad Patavium

In somno fluunt flumina et agitantur vela,
textum caeli caeruleum, glaucum et serenum.
Aulaeum sericum coloris lutei volutatur,
aqua fusca — virens versicolor est,
super urbem nubes ut glacialis mons crescit.

Mulieres albae, rosae albae, albi canes venatici,
cigni albi, tintinnabula, horti,
undae caeruleae, sonus lyrae, vela,
epula, musica, laetitia, oscula.

Zagreb.

Versio: T. Smerdel.